

Libris

Respect pentru oameni și cărți

CARTIER POPULAR

DANTE

Divina comedie

Traducere din italiană de George COȘBUC

Ediția a V-a

CARTIER

INFERNUL	5
Cîntul I.....	7
Cîntul II	12
Cîntul III	17
Cîntul IV	22
Cîntul V	28
Cîntul VI	33
Cîntul VII.....	37
Cîntul VIII	42
Cîntul IX.....	47
Cîntul X	52
Cîntul XI.....	57
Cîntul XII	61
Cîntul XIII	66
Cîntul XIV	72
Cîntul XV	77
Cîntul XVI	82
Cîntul XVII.....	87
Cîntul XVIII	92
Cîntul XIX.....	97
Cîntul XX	102
Cîntul XXI	107
Cîntul XXII	112
Cîntul XXIII	118
Cîntul XXIV	124
Cîntul XXV	130

Cîntul XXVI	136
Cîntul XXVII	141
Cîntul XXVIII	146
Cîntul XXIX	151
Cîntul XXX	156
Cîntul XXXI	162
Cîntul XXXII	167
Cîntul XXXIII	172
Cîntul XXXIV	178
PURGATORIUL	183
Cîntul I	185
Cîntul II	190
Cîntul III	195
Cîntul IV	200
Cîntul V	205
Cîntul VI	210
Cîntul VII	216
Cîntul VIII	221
Cîntul IX	226
Cîntul X	231
Cîntul XI	236
Cîntul XII	241
Cîntul XIII	246
Cîntul XIV	252
Cîntul XV	258
Cîntul XVI	263
Cîntul XVII	268
Cîntul XVIII	273
Cîntul XIX	278

Cîntul XX	283
Cîntul XXI	289
Cîntul XXII	294
Cîntul XXIII	300
Cîntul XXIV	305
Cîntul XXV	311
Cîntul XXVI	316
Cîntul XXVII	322
Cîntul XXVIII	327
Cîntul XXIX	333
Cîntul XXX	339
Cîntul XXXI	344
Cîntul XXXII	349
Cîntul XXXIII	355
PARADISUL	361
Cîntul I	363
Cîntul II	368
Cîntul III	374
Cîntul IV	379
Cîntul V	384
Cîntul VI	389
Cîntul VII	394
Cîntul VIII	400
Cîntul IX	406
Cîntul X	411
Cîntul XI	417
Cîntul XII	422
Cîntul XIII	427
Cîntul XIV	432

Cîntul XV	437
Cîntul XVI	443
Cîntul XVII.....	449
Cîntul XVIII	454
Cîntul XIX.....	459
Cîntul XX.....	465
Cîntul XXI	471
Cîntul XXII.....	476
Cîntul XXIII	482
Cîntul XXIV	487
Cîntul XXV.....	493
Cîntul XXVI	498
Cîntul XXVII.....	503
Cîntul XXVIII	509
Cîntul XXIX	514
Cîntul XXX.....	519
Cîntul XXXI	525
Cîntul XXXII.....	530
Cîntul XXXIII	536

CÎNTUL I

Prolog la Divina comedie

- 1 Pe cînd e omu-n miezul vieții lui,
m-aflam într-o pădure-ntunecată,
căci dreapta mea cărare mi-o pierdui.
- 4 Amar mi-e să vorbesc cît de-nfundată
pădure-a fost, încît de-a ei cumplire,
gîndind la ea, mi-e mintea-ncrîncenată!
- 7 Un strop mai mult de-amar și m-ar răpune!
dar pînă să v-arăt a mea scăpare,
eu de-alte stări văzute-n ea voi spune.
- 10 Intraî în ea, și nu știu felu-n care
atît de mult eram de somn pătruns,
pe cînd ieșeam din dreapta mea cărare.
- 13 Dar cînd sub o colină fui ajuns,
sub care se-nfunda și-această vale,
de-a cărei groază mă simții străpuns,
- 16 privind văzut-am creștetele sale
scăldate-n focu-acelei dragi planete
ce mîna sigur pe-orîșicare cale.
- 19 Și-atunci scăzu și spaima care-mi stete
o baltă-n suflet cît putu să-ncapă
prin noaptea care-atîtea spaime-mi dete.
- 22 Și ca și-acela ce din valuri scapă
și-abia răsufală, [de la mal cătînd,
se-ntoarce spre primejdioasa apă;]

- 25 așa și sufletu-mi, și-acum fugînd,
și-a-ntors spre-acel ponor, [în ochi prinzîndu-l,
ce n-a lăsat om viu prin el nicicînd.
- 28 Și-astfel, truditul trup mai întremîndu-l,
plecai din nou pe coasta neumblată,
dar ferm picior tot cel de jos avîndu-l.
- 31 Și-abia-ncepui să urc pe ea, și iată,
săltînd o sprintenă panteră-n drum
și-avînd o blană mîndru-mpestrițată
- 34 nu vrea să-mi lase cale nicidecum,
și-astfel de mult mă-mpiedica-n suire
că stetei să mă-ntorc acum-acum.
- 37 Era-ntr-a zilei cea dintîi ivire,
iar soarele ieșea cu-aceleași stele
ce-au fost cu el, cînd veșnica iubire
- 40 a pus mișcarea primă-n el și-n ele;
și-astfel făceau să sper de multe ori
la blana fiarei cu pestriță piele
- 43 și dulcele-anotimp și-ai zilei zori.
Nu îns-atît ca frică să nu-mi fie
de-un leu care-apărînd îmi da fiori.
- 46 Părea că el asupra-mi vrea să vie
cu botu-n vînt, și-n foamea lui cea mare
părea și zării-o spaimă ca și mie.
- 49 Și iată și-o lupoaic-apoi că pare,
cu mii de poște-n slabu-i trup răpus,
căci multei lumi și face zile-amare,
- 52 prin multă piedecă ce-n drum mi-a pus
cu groaza ce-o stîrnea a ei vedere
pierdui speranța de-a mai merge-n sus.

- 55 Și ca și-acel ce vesel strînge-avere,
cînd vine-un timp care și-a pierde-l face,
e-n toate trist și-și plînge-a lui durere;
- 58 așa-mi făcu și bestia făr' de pace
ce-ncet-încet venindu-mi mă-mpingea
acolo unde-orice lumină tace.
- 61 Pe cînd mă ruinam în noaptea grea,
de-odată-mi apăruse unul, care,
de lung ce-a fost tăcut, ca mut părea.
- 64 Văzîndu-l deci aci-n pustiul mare:
„Oricine-ai fi, ori umbr-adevărată,
ori om”, am zis, „te rog: ai îndurare”.
- 67 „Nu-s om”, a zis, „ci-atare fui odată.
„Strămoși”, răspunse el, „lombarzi avui:
din Mantua și mam-avui și tată.
- 70 Deși tîrziu, subt Iuliu mă născui,
și Roma subt August, pe cînd domnise
mințiții zei ce mint, eu o văzui.
- 73 Poet fiind, cîntai pe-al lui Anhise
cucernic fiu care cu-ai Troiei fii
cînd Ileon fu ars, la noi venise.
- 76 Dar tu-ntr-acest amar de ce revii?
De ce nu sui pe dealul desfătării,
că-i scop și cauz-oricărei bucurii?”.
- 79 „Virgil ești tu? Fîntîna ești, al cărui
torent” – și zisei, cu rușine-acum –
„bogat pornit-a fluviul cuvîntării?
- 82 tu, marea faclă-n veci pe-al artei drum!
Deci, fie-mi de-ajutor iubirea vie
și studiul lung în dulcele-ți volum.